

Var tubaist som ung i et orkester,
hvor du var dirigent med overblik.
Og efter prøven mødtes vi som gæster
hos dagens vært til kaffe, brød og slik.
Og du var vokset op med kristendommen
som stor fortælling, fællesskab, kultur.
I troens verden var jeg nyankommen
som materialist i fars dressur.

Jeg åbnedes af kvantemekanikken,
men vejen blev dog ikke videnskab.
Der opstod koks i hjerne-gymnastikken
og fulgte mange nederlag og tab.
Med sans for store komponisters toner
svandt præstekaldet, du blev basunist,
en symfoni af tankevibrationer,
romaner, sprog, en nørdet humanist.

Du vælger klogt og taktisk mange gange,
blev underviser i dit instrument.
Og jeg fik fri at skrive mine sange;
den kunstneriske åre blev erkendt.
Du kommenterer dygtigt mine tekster,
og nodebilledet i min musik,
forstår og sanser sprogets farver, vækster;
din hjælp med trang til klarhed er unik.

Du stræber mod det sande, skønne, gode
med aktiv, levende intelligens.
Jeg sammensmelter stof og ånd til ode,
og skaber harmoni af turbulens.
Der er jo fejl og mangler, hver bekender.
At man er uperfekt personlighed,
forplumrer ikke, vi som sjæle, venner,
har knyttet bånd, der lever, varer ved.

Frank Colding 3. januar 2025